

ἀμέσως συγγνώμην, διότι ἔρχεται ἀτημέλητος,

Νυμφεύσου κόρην, ἣ ὅποια ἐτοιμάζει τὰ σιγάρα τῷ πατρὸς της φροντίζει διὰ τὸ δωμάτιον τῆς ἔργασίας του, καθαρίζει τὴν πίπαν του, τὸν περιποιεῖται καὶ τὸν θωπεύει. Ἡ κόρη ἣ ὅποια περιποιεῖται τὸν πατέρα της, δὲν τὸν ἀφίνει νὰ ἐξέλθῃ χωρὶς νὰ διορθώσῃ ἐπιμελῶς τὴν ἐνδυμασίαν του καὶ χωρὶς νὰ καθαρῶσιν καὶ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος κόνεως ἐκ τῶν ἐνδυμάτων του, καὶ ἔπειτα τὸν ἀσπάζεται μετὰ στοργῆς, θὰ γίνῃ ἐξαιρετος σύζυγος.

(Ἐκ τοῦ (Γαλλικοῦ)

Τρίπολις

Χρῆστος Γαλανάκης

ΠΟΛΛΑΙΣ ΦΟΡΑΙΣ

Στὸν φίλον μου Νίκον Π.

Πολλαῖς φοραῖς σοῦ ὠρκίστηκα

Νὰ φύγω ἀπὸ σιμά σου

Κι' ἀπὸ τὰ σπλάγχνα ἔστειλα

Στὸν Πλάστη μὴν εὐχή :

Νὰ μὴν ἰδῶ τὰ μάτια σου,

Τῆ μαγικῆ θωριά σου,

Ὅπου φαρμάκι ἐχύσανε

Στὴ μαύρη μου ψυχῆ.

Κι' ὅταν προβάλλῃς κόρη μου,

Καὶ ἀπὸ μακρὰ ξανοίγω

Τὰ μάτια σου δλόμυρα,

Τὰ δλόχρυσα μαλλιὰ,

Πλειὰ δὲν ποθῶ ἀπ' τὸ πλάγι σου

Οὔτε στιγμὴ νὰ φύγω

Μόνο πῶς φεύγει αἰσθάνομαι

Ἡ δόλια μου καρδιά.

Στέφανος Μαρτζώκης